

Budapest, 1920. június

Méltsájos Uram!

Engedje meg, hogy kétszázötven névvel
 napja alkalmával én is sűrű eljárnak
 járt és míg kellet azok a Gondviselésnek,
 hogy megengedte Önnek, hogy teljes his-
 seségek, testi és lelki erőben, munkabi-
 rásnak teljesén érje el e napot, egy
 országot, az egész világ tudományos körei
 és műveltségének által tisztelt, sőt
 bámulat, — ama kérem Istent, hogy még
 soká, nagyon soká mentelhesse életét

a tudományok, képzés és vallásunk
dissze, kímélésére.

Alighatja és hálával eltelve gondo-
lok vissza azon időkre, mikor én is re-
nese lehettem az Ön tanításának. Sajnos
életviszonyaim nem engedték meg, hogy
megjárnak a tudományok mentelhetlen volna,
gyakorlati feljára kellett lépnem. De az,
amit az által tanultam, mégis oly tulaj-
donom lett, amit el nem vesztettem.

Megjallom, melyen bünt, hogy éjje
a mai viszonyok között kellett megjelennem
a magyar tudomány illyen nagy ünnepeit.

Eljárva a Nyugatból és a Keletről egyaránt,

milyen misztérij alakult volna ez az ünnep,
amely az egész világ figyelmét Magyarországára
irányította volna, amely egy nagy ütközés-
tel ért volna fel, ha a mai összejövetel
állapotaik nem lettek volna. Nehéz ma
két évbe nem éri, mikor egész kultúránk a
barbárságra süllyedt, mikor az ember néha
ugy hiszi, hogy nem közép Európában hanem a
középkorban él. De lehet-e ghattával közt-
háromi mindezt, ahhoz egy Goldschmidt, egy
Marschallik, egy Simonovits van? El bírom kép-
zelni az Ön fájalmát, mikor a mai
viszonyokat szemléli, de azt hiszem a
jankás Cassan le fog állani és talán máj
az egyetelmű kelkes ünneplés is, amelybe

a hivatalos világ a tetten lőv. részesíteni
egyik jelle a közlő világosságának,
Hárta akarnak minket, magyar zsidókat
nemzetközölkéi minősíteni, magyaroknak
vagyunk magunkat, magyar testvéreinket
harcoltunk karddal vagy ítéllal kezünkben.
Ez az az mint testvéreinknek tekintjük hon-
fővárosunkat, ehhezük tevélységeket is a
traditio szavai szerint: „إنا لله وإنا إليه راجعون”

Adja Isten, hogy ez erővel, dicsőségre teljék
érje meg Meltóváros a régi Magyarország
felkémadását, a kölcsönös kiegyeztetelődését.

Kasánkra még hivatalos van a Keleten,
bár csak az Ön által vezetett „Keleti Nemzetünk”
síkerrel vezetni ifjúinkat oda.

Engedje meg Meltóváros, hogy még egyszer
szívből gratuláljon tisztelő hű és volt tanítvány
Dr. Bakonyi László
Kis. tönnyeséki jegyző.